

חולין נח

לשון ראשון כרב אחא בר יעקב – הכלה טריפה יולדת ומשבחת	לשון שני - כ רבינא שלא סבר לה כדרב אחא בר יעקב	
ביעי דטרפה שיחלא קמא - אסירא, מכאן ואילך, הוה ליה זה וזה גורם - ומותר	ביעי דספק טרפה, דשיחלא קמא - משהינן להו, אי הדרה וטענה – שריין (כי מוכח שאינה טריפה כי טריפה לא יכולה ללדת), ואי לא - אסירן	אמימר
ושוין בביצת טריפה שאסורה, מפני שגדלה באיסור! משמע - זה וזה גורם אסור!	ומודים בביצת טרפה שאסורה, מפני שגדלה באיסור! משמע שטריפה יכולה לטעון ביצים!	קושי של רב אשי
התם בדספנא מארעא	התם בדשיחלא קמא	תירוץ
ולישני ליה בשיחלא קמא?	אם כן גדלה, גמרה מבעי ליה!	קושי
אם כן גדלה, גמרה מיבעי ליה!	תני: גמרה	תירוץ
אלא הא דתניא, ולד טרפה; ר' אליעזר אומר: לא יקרב לגבי מזבח, ור' יהושע אומר: יקרב , במאי קא מיפלגי? בשנטרפה ולבסוף עיברה; ר' אליעזר סבר: זה וזה גורם - אסור, ורבי יהושע סבר: זה וזה גורם - מותר. הקושי: אי הכי, אדמיפלגי לגבוה ליפלגו להדיוט!	אלא הא דתניא, ולד טרפה; ר' אליעזר אומר: לא יקרב לגבי מזבח, ור' יהושע אומר: יקרב , במאי קא מיפלגי? כשעיברה ולבסוף נטרפה, רבי אליעזר סבר: עובר ירך אמו הוא, ור' יהושע סבר: עובר לאו ירך אמו הוא הקושי: אי הכי, אדמיפלגי לגבוה ליפלגו להדיוט!	קושי
להודיעך כחו דר' יהושע, דאפילו לגבוה נמי שרי וליפלגו להדיוט להודיעך כחו דרבי אליעזר דאפילו להדיוט נמי אסור!		תירוץ
כח דהיתרא עדיף ליה		תירוץ
ומודים בביצת טרפה שאסורה - מארעא, דחד גורם הוא	ומודים ודאי בביצת טריפה שאסורה - בדשיחלא קמא, מאי טעמא - גופה היא	סיכום הסבר אמימר לברייתא